N°. 295. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 13 DECEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

6 Oct. 1859, n°. 67.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het aan Ons ingediend request van mr. *W. D. F. Schas* en *D. F. Liefrink*, beiden wonende te Zeist, in hoedanigheid respectivelijk, de eerste als benoemd directeur en de andere als benoemd administrateur eener te Zeist onder den naam *Ultrajectum* op te rigten Verzekerings-maatschappij, overleggende de acte van oprigting van gemelde naamlooze vennootschap en daarop Onze bewilliging verzoekende;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie, van 4 dezer, n°. 106, 2de afd.;

Gelet op de artt. 36 tot en met 56 van het Wetboek van Koophandel,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Onze bewilliging te verleenen tot oprigting te Zeist, onder den titel *Ultrajectum* eener naamlooze vennootschap van verzekering tegen brandschade, en zulks op den voet en onder de voorwaarden bij het ten requeste overgelegd ontwerp der notarieel te verlijden acte van oprigting omschreven.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering dezes.

Het Loo, den 6den October 1859.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
C. H. B. BOOT.

[*De bij dit besluit goedgekeurde acte wordt hierachter medegedeeld.*]

Bij besluit van 9 December 1859, n°. 63, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan *A. W. F.* graaf *van Bylandt* vergunning te verleenen tot het aannemen der onderscheidingsteekenen van de orde van den Rooden Adelaar 4de klasse, hem door Z. K. H. den Prins Regent van Pruissen, namens Z. M. den Koning, geschonken.

Bij besluit van 9 December 1859, n°. 64, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, te herbenoemen:

tot burgemeester der gemeente Geertruidenberg *L. P. Koene;*
tot burgemeester der gemeente Budel *J. C. A. Rutten;*
tot burgemeester der gemeente Wymbritseradeel mr. *M. Bakker*.

Bij besluit van 9 December 1859, n°. 68, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, tot burgemeester der gemeente Noorddijk te benoemen jhr. mr. *C. de Marees van Swinderen*.

Bij besluit van 9 December 1859, n°. 78, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan den heer *F. A. W. Miquel*, op zijn verzoek, met het einde dezes jaars, eervol ontslag te verleenen als lid der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Noordholland, gevestigd te Amsterdam.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 9den December 1859, n°. 79, goedgevonden, te benoemen:

bij het wapen der artillerie:

bij het 1ste regement vesting-artillerie, tot 2den luitenant, den kadet *J. C. W. R. T. Baud;*

bij het corps ingenieurs, mineurs en sapeurs, tot 2den luitenant, den kadet *R. Sturms*, beiden herkomstig van de Koninklijke militaire academie.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 10den December 1859, n°. 91, goedgevonden, den kapitein jhr. *H. G. F. Leyssius*, van het 7de regement infanterie, in zijnen rang over te plaatsen bij het regement grenadiers en jagers.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

De *Monitore Toscano*, het officiele blad der Toscaansche regering, zegt in zijn nommer van den 6den dezer: » Ten gevolge der te Turyn tusschen den baron Bettino Ricasoli, voorzitter van den Toscaanschen ministerraad, en den kommandeur Buoncompagni gemaakte afspraken kunnen wij tot ons genoegen mededeelen dat het volgende is vastgesteld:

» Terwijl de aan deze en gene zijde der Apennijnen gevestigde regeringen in stand blijven zoo als zij zijn, met alle haar door de vertegenwoordigende vergaderingen opgedragen bevoegdheden, zal de kommandeur Carlo Buoncompagni den titel van gouverneur-generaal der verbonden landen van Midden-Italie aannemen, met de taak om de goede betrekkingen dier landen onderling en met het gouvernement van Z. M. Koning Victor Emanuel in stand te houden.

» Hij zal aan den opperbevelhebber der krijgsmagt van het verbond de bevelen betreffende alle militaire maatregelen der verbonden landen doen toekomen; en de door die landen gezamenlijk te voeren diplomatieke onderhandelingen zullen door hem worden bestuurd, zoo dikwerf zulks verlangd en goedgekeurd wordt door de bijzondere regeringen, welke steeds door middel van eigene gelastigden in regtstreeksche betrekking met de vreemde regeringen zullen blijven, ten einde het doel der vereeniging met het constitutionele koningrijk van Koning Victor Emanuel te bereiken.

« Met deze overeenkomst heeft Zijne Eminentie de ridder Luigi Carlo Farini zich vereenigd door tusschenkomst van zijne gelastigden, namelijk den kommandeur Mario Minghetti en den heer Rodolfo Oudinot. Deze hebben zich, gelijk te verwachten was, ook bij deze gelegenheid getrouw betoond aan de eendragt en de Italiaansch-gezindheid, waardoor zoowel de volken als de regeringen der aan deze en gene zijde der Apennijnen gelegen landen steeds geleid geworden zijn."

Het bovenstaande artikel medegedeeld hebbende, zegt het Parijsche *Journal des Débats*: » Het blijkt daaruit, dat de magt van den heer Buoncompagni zich lang zoo ver niet uitstrekt, als de door den telegraaph uit Turyn ontvangen berigten deden onderstellen. In de daad is het gezag, waarmede hij bekleed is, weinig meer dan een klank; het is, om zoo te zeggen, de waardigheid van eere-voorzitter. Doch de geheele zending van dien heer is van voorloopigen aard en verliest alle beduidenis bij de definitive regeling, waarmede het congres zich weldra zal onledig houden.

— Het Oostenrijksche gouvernement heeft zijne uitnoodiging tot het houden van een congres, althans aan sommige gouvernementen, vergezeld doen gaan van eene depêche tot aanwijzing der taak van het congres. Een uittreksel van die depêche wordt door het *Dresdener Journal* medegedeeld; indien de opgave van dit dikwerf goed onderrigte dagblad juist is, wordt daarin gezegd dat het herstel der omver geworpen regeringen van Midden-Italie het eerste doel behoort te zijn, — dat Italie tegen de aanhoudende aanvallen van den revolutiegeest beveiligd moet worden door instellingen welke tot bevestiging van de troonen en tevens van het welzijn der volken strekken, — dat na het herstel der wettige regeringen de Italiaansche staten onderling over het plan van een eedgenootschap zouden kunnen beraadslagen, en dat het congres zijne beraadslagingen uitsluitend tot Italie's aangelegenheden, zoo ver zij Europa's belangen raken, zou dienen te bepalen.

— De Parijsche berigtgever der Londensche *Morning Post* zegt dat van wege de in Midden-Italie bestaande regeringen officiele bescheiden tot staving van het wanbestuur der vorige overheden aan het congres zullen worden medegedeeld, en dat tevens van wege die regeringen een of meer personen te Parijs aanwezig zullen zijn om aan het congres alle gevraagde of vereischte inlichtingen te verstrekken.

— De uitnoodiging tot het houden van een congres is door al de staten, waaraan zij gerigt was, beantwoord en aangenomen, behalve door Rome en Napels, van welke, zoo veel men weet, nog geen officieel antwoord ontvangen is.

— Men had gedacht dat de aftreding van Garibaldi in het Midden-Italiaansche leger misnoegen wekken en tot opstand of desertie aanleiding geven zou. Dit heeft, zoo ver uit de jongste berigten blijkt, niet plaats gehad.

FRANKRIJK.

Volgens een berigt uit Marseille van den 8sten dezer hebben de meeste schepen, welke te Toulon voor de Chinesche expeditie uitgerust zijn, dien dag de reis aangenomen, na eenigen tijd door het slechte weder opgehouden te zijn.

Naar het definitief vastgestelde plan van het Fransche gouvernement bedraagt de effective sterkte dier expeditie 8031 man, de bemanning der oorlogs- en transportschepen niet medegerekend. Het aantal officieren, welke aanzoek gedaan hebben om aan die expeditie deel te nemen, wordt opgegeven niet minder dan 2600 te bedragen.

— *La France centrale*, een te Blois uitkomend dagblad van legitimistische kleur, heeft eene waarschuwing ontvangen, als hebbende uit buitenlandsche dagbladen aanmerkingen betreffende Frankrijks buitenlandsche staatkunde overgenomen, welke voor het nationale gevoel kwetsend waren.

ENGELAND.

Blijkens eene mededeeling van de officiele *London Gazette* heeft het Engelsche gouvernement eenen buitengewonen gelastigde en gevolmagtigden minister in Japan benoemd; het is de heer Rutherford Alcock,

thans consul-generaal van Engeland in Japan, met welke betrekking hij tevens bekleed blijft.

— De Londensche *Observer* berigt dat Engeland benevens lord Cowley nog eenen anderen vertegenwoordiger op het congres zal hebben, namelijk lord Wodehouse, onder-secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken en vroeger gezant van Engeland bij het Russische hof.

Het genoemde orgaan van het Engelsche ministerie voegt er bij, dat de beraadslagingen van het congres denkelijk niet spoedig zullen afloopen.

RUSLAND.

De Londensche *Times* ontleent het volgende aan een particulier schrijven uit St. Petersburg, gedagteekend den 1sten dezer en te Londen ontvangen: » Heden is hier, na 42 dagen reizens, een koerier van den Amur aangekomen met groot nieuws. De Keizer van China heeft aan de Russen, welke zich aan den mond dier rivier hebben nedergezet, bevel gezonden om dat grondgebied te ontruimen, daar deszelfs afstand zonder zijne toestemming had plaats gehad en nu eerst tot zijne kennis gekomen was. Intusschen is het Russische gezantschap te Peking in zijn paleis zoo goed als opgesloten."

Dit berigt behoeft nog allezins bevestiging. Doch daarmede strookt wat de *Noordsche By* dezer dagen omtrent het verkeer tusschen Rusland en China in oostelijk Siberie berigtte.

Dit Russische dagblad zeide dat de toegang tot China voor de Russen nog slechts ten halve geopend was, dat de Russische postboden ongehinderd Mongolie doorreisden, maar dat de Russische kooplieden niet in staat waren geweest om te Nikolajew zaken met de Chinezen te doen, dat de handel op den midden-Amur kwijnde en schier stil stond, en dat het aan de Tartaren verboden was levensmiddelen aan de Russen te verschaffen.

DUITSCHLAND.

Volgens de *Preussische Zeitung* zou de Oostenrijksche regering besloten hebben krachtige maatregelen te nemen tot verzekering der orde in Hongarije, alwaar de onrustige geest in den laatsten tijd is toegenomen en hier en daar zelfs reeds van een bedenkelijk karakter schijnt geworden te zijn. Het thans in Italie staande vijfde legercorps zou bevel hebben ontvangen om naar Hongarije te marcheren, en ter beschikking van den gouverneur-generaal, Aartshertog Albrecht gesteld zijn.

Andere berigten, door de *Kölnische Zeitung* medegedeeld, gewagen van een hooggaand verschil van gevoelen, hetwelk ten aanzien van de regeringswijze in het algemeen en bepaaldelijk ten aanzien van de Hongaarsche aangelegenheden tusschen de leden van het Keizerlijk geslacht zou bestaan, en brengen daarmede onder anderen de reis van den Aartshertog Ferdinand Maximiliaan naar Madera en Brazilie in verband. Volgens dezelfde berigten zou de Aartshertog Albrecht voornemens zijn de betrekking van gouverneur-generaal in Hongarije neder te leggen.

SPANJE.

De telegraaph brengt uit Madrid berigt van een nieuw gevecht tusschen de Spanjaarden en de Mooren. Het heeft den 9den dezer plaats gehad, en de Mooren zijn wederom de aanvallers geweest. In den ochtend van dien dag deden zij eenen hevigen aanval op de Spaansche verschansingen nabij Ceuta, maar werden teruggeslagen, en weken naar de onder die verschansingen gelegen vallei; zij kwamen weldra terug met eene talrijker krijgsmagt, welke op tien duizend man begroot wordt, doch werden door eene tweede afdeeling Spaansche troepen, welke als voorhoede diende, op nieuw afgeslagen. Naar de Spaansche raming zijn er in deze twee ontmoetingen aan de zijde der Mooren 300 man gesneuveld en 1000 gekwetst, terwijl het verlies der Spanjaarden uit 40 gesneuvelden en 310 gekwetsten, waaronder dertig officieren, bestond.

Een berigt uit Ceuta van den 7den zegt dat het weder in de zeeëngte ongunstig voor het overvoeren van troepen en krijgsbenoodigdheden bleef. Een van daar den volgenden dag afgezonden berigt meldt, dat er door eene afdeeling Spaansche troepen, onder bevel van den generaal Prim, eene zijwaartsche beweging tot op twee uren afstands van Tetuan ondernomen was, opdat het gemakkelijker zou zijn voor de Spaansche expeditie eenen weg derwaarts te banen.

Brieven uit Madrid, door Parijsche dagbladen medegedeeld, melden dat de broeder van den Sultan van Marocco, Muley Abbas, die in eene zeer goede positie tusschen Tanger en Tetuan gelegerd is, eene premie van een ducaat (omstreeks f 2.50 Nederlandsch geld) voor het hoofd van eenen Spanjaard, en van elf ducaten voor elken gevangen genomen Spanjaard heeft uitgeloofd, en dat onder de Spaansche expeditie de cholera in meerdere of mindere mate heerschte.

— Een half-officieel nieuwsblad van Madrid, *de Correspondencia autografa*, zegt in haar nommer van den 6den dezer: » Onder de bijzonderheden van het gedenkwaardige gevecht van den 25sten November wordt het volgende van den kapellaan der Madridsche jagers verhaald: ziende dat vier compagnien tot wanorde en moedeloosheid vervielen omdat zij zonder hare officieren waren, nam de priester eene karabijn, hield eene aanspraak tot de troepen onder aanroeping van den Almagtige, rukte voorwaarts aan het hoofd der soldaten en schoot eenen Moor dood; de soldaten wierpen zich toen met onbeschrijfelijke drift op den vijand.

» De Mooren vechten en sneven als wanhopigen. In het gevecht van den 25sten November waren er elf gevangen genomen; acht van hen hebben zich zelven om hals gebragt. Dikwijls gebeurt het, dat de Mooren, welke gewond op het slagveld liggen, zich opbeuren en nog pogingen doen om Spaansche soldaten te kwetsen.

» De bewoners der Riffkust spreken een weinig Spaansch ten gevolge van hun veelvuldig verkeer met onze vestingen. Wanneer zij ons aanvallen, hoort men hen gewoonlijk schreeuwen: » Snijdt aan die honden het hoofd af."

In hetzelfde blad leest men de volgende proclamatie van den opperbevelhebber der expeditie, den maarschalk O'Donnell, door hem uit het legerkamp van El Otero aan de bevolking des lands gerigt:

» Bewoners van Marocco! In uw land binnendringende, komen wij noch als dwingelanden noch als vijanden. Uw Keizer heeft ons regt geweigerd en ons alzoo in de noodzakelijkheid gebragt om onze wapenen te gebruiken en ons zelven regt te verschaffen; hij heeft en einde gemaakt aan de edelmoedige vriendschap, welke u door Spanje altijd is betoond.

» Doch vreest niet, dat wij van onze zege of van uwe onderwerping misbruik zullen maken; de Spaansche krijgslieden zijn altijd edelmoedig wanneer zij zegevieren; wanneer gij u onderwerpt, zult gij daardoor regt op onze achting en vriendschap verwerven.

» Wijdt u zonder ongerustheid aan uwe gewone werkzaamheden. Ik zeg u bijstand en bescherming van mijne soldaten toe; ik beloof u, dat uwe godsdienst en uwe gebruiken door allen zullen worden ontzien. De Spaansche soldaat, zijne Koningin en zijn vaderland getrouw dienende, is nooit anders dan in het gevecht te duchten."

BELGIE.

In de zitting der Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers van den 9den dezer is de begrooting der staatsinkomsten voor het jaar 1860 behandeld en eenstemmig aangenomen. Bij die gelegenheid drong een van de leden aan op eene algemeene herziening van het tarief der in- en uitvoerregten; een ander vermaande het gouvernement om bij verdere wijzigingen van het tarief niet te veel aan de leer van het vrijhandelsstelsel toe te geven.

De minister van finantien antwoordde dat hij met de staathuishoudkundige inzigten van den laatst bedoelden spreker, eenen voorstander van gematigde bescherming, niet kon instemmen; het was in tegendeel zijne overtuiging dat men in het Belgische tarief nog groote en zeer nuttige hervormingen zou kunnen aanbrengen zonder zich aan onvoorzigtigheid schuldig te maken, zonder stoornis in eenig wezenlijk en degelijk belang te brengen, maar met nut voor 's lands waarachtige belangen. Hij herinnerde dat het beschermende graanregt en het hooge regt op den invoer van steenkolen vroeger steeds onmisbaar voor de volksbedrijvigheid van Belgie waren geacht, en dat bij de opheffing van het graanregt en de verlaging van het regt op de steenkolen velen groot nadeel voor den landbouw en het mijnwezen van Belgie vreesden, maar dat de ongegrondheid dier vrees thans, na eenige jaren ondervinding, door allen erkend werd.

» Even zoo (vervolgde de minister) is het met vele andere artikelen gegaan; en de beduchtheid voor de nog in onze tariefwetgeving te brengen hervormingen is niet beter gegrond, dan de vrees welke reeds door de ervaring is gelogenstraft.

» Mijne heeren, wij willen in geene nering of bedrijf storing brengen; de volksbedrijvigheid in goeden stand te houden is voor ons een onderwerp van aanhoudende zorg; ik hoop alzoo dat men ons helpen zal nuttige hervormingen in te voeren.

» De regering heeft narigten omtrent alle punten rakende de algemeene tariefsherziening doen inwinnen; de uitslag van dat onderzoek is in druk aan de Kamer medegedeeld.

» In de vorige wetgevende zitting zeide ik, dat het gouvernement hoopte in den loop dezer zitting eene voordragt tot herziening van het tarief te zullen kunnen indienen; dat is nog mijne hoop. Ik denk dat wij in den loop dezer zitting de Kamer zullen kunnen uitnoodigen om de nog in het tarief te brengen wijzigingen in overweging te nemen; doch deze aankondiging behoeft niemand ongerust te maken, want wij zullen geene revolutie in onze volksbedrijvigheid brengen."

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 12*den December* 1859.

Zijner Majesteits fregat met stoomvermogen *de Admiraal van Wassenaer*, onder bevel van den kapitein ter zee R. van Voss, is den 11den dezer te Cherbourg aangekomen. Alles was wel aan boord.

In de zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van heden werden achtereenvolgens met algemeene (30) stemmen aangenomen de wets-ontwerpen:

tot amortisatie en inkoop van rentegevende nationale schuld;
tot wijziging van hoofdstuk IV der Staatsbegrooting voor 1858;
tot wijziging van hoofdstuk III der Staatsbegrooting voor 1858, en tot verhooging van hoofdstuk III der begrooting voor 1859.

Alleen over de eerste voordragt werden beraadslagingen gehouden. Daarbij voerde de heer Franssen van de Putte het woord. Hij behandelde drie punten: het voorbehoud des Ministers van Finantien om onder zekere omstandigheden de ingekochte schuld niet onmiddellijk te doen afschrijven, hetgeen hij niet goed kon keuren, aangezien er andere middelen zijns inziens waren, om in de bestaande behoeften te voorzien; ten tweede sprak hij over het punt der afschrijvingen, en ten derde over de quaestie der administratie van het grootboek. De Minister van Finantien heeft dien spreker beantwoord en zich daarbij hoofdzakelijk gerefereerd aan hetgeen bij te dien opzigte in de Tweede Kamer had in het midden gebragt.

De Commissie van Rapporteurs voor de wets-ontwerpen;
tot afstand van rijksgronden aan de gemeente Vlagtwedde;
tot goedkeuring der begrooting van de Algemeene Lands-drukkerij voor 1860; en
tot goedkeuring eener dading betreffende rijks-domeinen,
hebben daaromtrent hare verslagen uitgebragt.

De Kamer heeft bepaald dat op aanstaanden Woensdag, den 14den dezer, des namiddags ten 2 ure, die wets-ontwerpen zullen worden in behandeling genomen.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de algemeene beraadslagingen over hoofdstuk X der Staatsbegrooting voortgezet.

De Minister van Oorlog opende heden die beraadslagingen. Hij verklaarde niet verwonderd te zijn over den tegenstand van sommigen tegen de begrooting van Oorlog, die tot een verhoogd cijfer uitgetrokken is. Hij eerbiedigde dien tegenstand; en zoude in hen, die zich met die begrooting niet kunnen vereenigen, geene vijanden van het leger zien. Maar hadden die vertegenwoordigers hunne verantwoordelijkheid, ook hij had de zijne, daar hij zorgen moest dat in tijden van gevaar geene krachten ontbraken om den Staat te verdedigen. Gaarne had hij een lager bedrag voorgedragen; ook had hij het oog op den binnenlandschen vijand, de armoede; ook hij geloofde dat aan elken opgebragten gulden het zweet des volks zich hechtte, en daarom betreurde hij het, met onvermijdelijke eischen te voorschijn te moeten komen.

Naast den tegenstand was echter verdediging der begrooting hem te beurt gevallen. Hij zou zich refereren kunnen aan de gevoelens van

hen die haar verdedigde, maar hij meende er het een en ander aan te moeten toevoegen.

Hij behandelde eerst de quaestie der legerformatie bij de wet. Dat punt scheen de geheele beoordeeling der begrooting te beheerschen. Over den inhoud van zoodanige wet waren de gevoelens uiteenloopende. Stabiliteit zou bij zoodanige wet niet blijven bestaan, zoo de wet in ruime trekken de zaak regelde. Bij eene regeling in onderdeelen zoude er wel vastheid ontstaan, maar geene gewenschte. Als zulk eene wet goed werkte en vastheid daarstelde, dan zou de Minister zich naast zijne taak nedervlijen, en de nuttigste verbeteringen niet durven voorstellen uit vrees van strijd uit te lokken. Hij trad daarbij in eene beschouwing over sommige gedeelten der Memorie van Beantwoording, die aangevallen waren. Men wenschte eene regeling voor den staat van vrede; moeijelijk echter was het de grenzen daarvan aan te toonen, en beter oordeelde hij het, den staat van oorlog op het oog te houden. De wet zou daarenboven duur zijn, en dus geen bezuiniging daarstellen. Klaagde men er over dat in het leger zoo vele organisatien en desorganisatien hadden plaats gehad, de oorzaak was te zoeken in de op deze begrooting sedert jaren gebragte besparingen. Om dat te betoogen wierp hij eenen terugblik op den toestand en de getalsterkte van het leger van 1830 af. In 1841 onderging het leger eene organisatie: deze bleef echter niet lang bestaan; in 1843 onderging het leger in alle onderdeelen eene aanmerkelijke reductie: de begrooting werd van f 12,000,000 teruggebragt op ruim f 10,000,000. Na 1843 hadden er weder veranderingen plaats, die niet goed werkten en die de toekomst van het leger niet bevorderden. In 1848 maakten de politieke omstandigheden het noodig, het leger uit te breiden; na terugkeer van gerustere tijden werd de aandrang op bezuiniging weder herhaald: en dit had ten gevolge dat bij het rapport van de tijdelijke Ministers van 1848 het leger in alle deelen verminderd werd. Hetzelve verkeerde eindelijk in zoodanigen toestand, dat verbetering dringend noodig werd: maar steeds was men van de zijde der Staten-Generaal moeijelijk in het toestaan der benoodigde sommen en het eindcijfer der begrooting leverde steeds stof tot het opperen van veelvuldige bezwaren. In 1854 werd ten gevolge van de gebeurtenissen het leger weder uitgebreid. Sedert dien tijd bleven de begrootingen eenigzins op hetzelfde cijfer; waarvan het gevolg was dat het leger op verbeterden voet kon gebragt worden naar de behoeften. De begrooting van 1859 was echter $2^1/_2$ millioen minder dan die van 1841.

Wat de grondwettige zijde der zaak betrof, zoo kon hij zich met de beschouwingen van den heer van Lynden daaromtrent volkomen vereenigen. Hij zag in de Grondwet geen voorschrift van wettelijke regeling; integendeel, art. 178 kwam hem voor zulks te verbieden. Hierbij wilde hij in geen regtskundig betoog treden; maar deed de vraag, waarom alleen op eene regeling des legers bij de wet werd aangedrongen en niet even zeer voor de zamenstelling der zeemagt. Het voorgevallene met de vroegere begrootingen van Marine gaf daartoe wel aanleiding, en nu was er geene sprake meer van. Bij zijne optreding had hij aan het Ministerie zijne gevoelens omtrent dit punt medegedeeld. Zijne ambtgenooten oordeelden, dat de Grondwet hierin niets gebood noch verbood, en lieten de behandeling der zaak dus aan de verantwoordelijkheid van den betrokken Minister over. Als nu deze begrooting mogt zijn aangenomen, dan kon de aangelegenheid geregeld worden naar de plannen in de memorien ontwikkeld. Alleen het noodzakelijkste wenschte hij te regelen: hiervan kon hij de verzekering geven.

Ten tweede besprak hij de voorgestelde verhoogingen, en wel in de eerste plaats die tot verbetering van het lot van den soldaat. Aangenaam was het hem omtrent dit punt de noodige ondersteuning ondervonden te hebben. Verhooging van soldij was werkelijk noodig; ook die van het ration brood. De bij hem ingeleverde rapporten der garnizoens-kommandanten waren nagenoeg eenstemmig dienaangaande. Mogten sommige soldaten aan het nu te leveren ration te veel hebben, voor de miliciens echter was de vermeerdering noodig, en om dat te betoogen, toonde hij aan de Vergadering zoodanig ration als tot nu toe wordt uitgedeeld, en vroeg, of dat wel als genoegzaam kon worden aangemerkt. Ook door eene verandering in het reparatie-fonds zou de staat van den soldaat verbetering ondergaan. Met dezen maatregel beoogde hij niet vrijwilligers te lokken, maar vermeerdering van dezen zou daarvan het gevolg kunnen zijn.

Aangaande de uitbreiding des legers merkte hij op, dat de oprigting van een depôt bij het regement van grenadiers en jagers, met het oog op eenen staat van oorlog, allezins wenschelijk was, gevende hij daarbij op het nut dat uit zulke depôts te trekken is. De cavalerie zou ook uitgebreid worden en zulks in verband met het Limburgsch contingent. Zoolang de betrekking tot den Bond bestond, moest dit corps in den tegenwoordigen toestand blijven. Veel cavalerie was er in het algemeen niet in Nederland, uitmakende naauwlijks het $^1/_{25}$ des legers. Liever zou hij geene, dan eene onvoldoende cavalerie verlangen. Voor 's lands verdediging was aanvulling werkelijk noodig, hetgeen hij bewees door in eenige beschouwingen te treden wat moest gebeuren om op een gegeven oogenblik gereed te wezen, of iugevallen vijanden te verdrijven. Cavalerie was ook noodig om in bezetting te leggen en de geringe voorgedragen vermeerdering was niet te groot. Sommige deskundigen dwaalden op dit punt, zoo zij de cavalerie als niet belangrijk genoeg beschouwden, noch van deze in oorlogstijden aanmerkelijke diensten verwachtten.

Ook de uitbreiding van artillerie was noodig: de voorgedragene kon wel als de goedkoopste beschouwd worden. Ook was er behoefte aan meerdere paarden voor instandhouding van rijdende en veldartillerie, en van een transporttrein. De vermeerdering van eene compagnie mineurs en sapeurs was zeer noodzakelijk in verband met de door hem te verleenen diensten.

Bij gebrek aan vrijwilligers tot bediening van meerdere paarden, zouden miliciens de plaats moeten vervullen.

Ten opzigte van de militie merkte hij op dat hij de wet tot regeling daarvan en van de schutterijen zeer noodig keurde. Een ontwerp van militiewet had hij van den Minister van Binnenlandsche Zaken ontvangen. Na den afloop van vele drukten zou hij het werk naauwgezet nagaan. De inhoud van het Voorloopig Verslag op het vorig ontwerp had hem overtuigd, dat hierin naar de voorschriften der Grondwet en de behoeften allengs moest gehandeld worden. De regeling der schutterijen zou, geloofde hij, vele uitgaven veroorzaken.

Het verblijven van miliciens in hunne provincien had wel eene nadeelige zijde, maar ook eene voordeelige. Het meer stationair doen blijven van miliciens zou besparingen kunnen medebrengen en verwarringen kunnen voorkomen bij bijzondere gelegenheden.

Ten derde behandelde de Minister de eischen der toekomst en de daarvoor benoodigde uitgaven. Het punt der kazernering achtte hij in veler belang noodig te beëindigen en wel op grond van art. 187 der Grondwet. De zaak kon niet langer zoo blijven. Een omstandig rapport over den toestand der militaire localen wachtte hij vóór 1 Januarij. Dan kon hij over de zaak juist oordeelen in verband met de reeds aanwezige bouwstoffen. Alsdan zou hij kunnen nagaan welk offer dienaangaande van de schatkist zou gevorderd worden. Op de gemeenten, meende hij, moest hieromtrent geen zedelijke dwang gelegd worden, maar het aanbod van die gemeenten, welke de zaak vrijwillig wenschten te bekostigen, mogt hij niet afslaan.

Een tweede punt was de verbetering der wapenen. De juistheidsgeweren waren noodig: de tegenwoordige waren te zwaar, hetgeen tot moeijelijkheden aanleiding gaf; proeven werden genomen met in het buitenland gebruikte wapenen; het Zwitsersch jagergeweer zou, meende hij, de voorkeur kunnen erlangen, dat op eenen afstand van 1200 passen nog met eenige juistheid trof. Mogt men van deze benoodigd hebben, men zou doen wat men kon om ze ook hier te bekomen. Van getrokken geweren waren reeds vele bataillons voorzien; en in het begin van het volgende jaar zou het geheele veldleger aldus gewapend zijn. Zoo lang geen bepaald model van nieuwe geweren was aangenomen, was het moeijelijk op te geven, wat de aanschaffing daarvan zou kosten; hij schatte die echter op ongeveer drie millioen.

Ten vierde behandelde hij het verdedigingsstelsel, en trad in eene nadere ontwikkeling van hetgeen hij bij de spoorwegwet dienaangaande had aangevoerd. Hij had niet bedoeld te veel terrein in de verdediging op te nemen, hetgeen tot versnippering moest leiden. Door strikt geconcentreerd stelsel had hij de Zuidhollandsche linie, de centrale stelling van Holland, bedoeld. Dit stelsel, in het rapport van 1848 bedoeld, moest hij afkeuren; hij achtte het voor de verdediging noodlottig. Zich daartoe bepalende, zou de defensie passief worden, en alle materiele en zedelijke nadeelen na zich slepen. De overige provincien, stelselmatig uitgesloten wordende, zouden welligt onverschillig blijven in tijden van nood; de vijand dit wetende, zou overmoedig worden, en zich met zijne krachten spoedig binnen het hart des lands bevinden. Millioenen schats zouden dan ter verdediging door inundatien moeten aangewend worden, hetgeen weder tot vele rampen zou leiden. Daarom wilde hij de verdediging meer naar de grenzen verplaatst zien, en de IJssellinie versterken, zich daartoe van de Betuwe, eene kostbare flankstelling, verzekerende, waardoor de vijand zeer verontrust zou kunnen worden. Dit leerde ook de geschiedenis der tijden van 1629 en 1672. Bruggenhoofden moesten daar aangelegd worden en geretrancheerde kampen. Deskundigen, met name de »oud-soldaat," wilden zelfs in de Betuwe eene vesting aanleggen.

Den IJssel kon men niet voortdurend tegen overmagt verdedigen, en nu was de tusschenstelling, de Grebbelinie, noodig. Deze meende hij, dat met weinig kosten zou kunnen gebragt worden in een staat om krachtiger tegenweer te bieden dan aan den IJssel.

Op het zuidelijk frontier was de stelling van 's Hertogenbosch belangrijk. De Bommelerwaard moest daarbij verzekerd zijn: dat verlangde hij; werken zou hij willen laten daarstellen om de nadering te bemoeijelijken. Mogelijk was ook een aanval van de zijde van het Hollandsch Diep; ook die toenadering moest betwist worden. Belangrijke stellingen hadden wij daar in orde te brengen en te houden; en zoo hij dit deed, was het niet om meer terrein in te nemen. Het Comité van Defensie oordeelde in gelijken zin. De leden daarvan hadden de zaak grondig bestudeerd; grooten steun had hij in die adviesen, alhoewel hij daarmede zijne verantwoordelijkheid niet wilde gedekt hebben. Steeds zou hij de zaak in ernstige overweging houden; reeds vele jaren had hij dit kunnen doen, en door de opgedane ondervinding had zij te dezen opzigte eene overtuiging verkregen.

Te dezen opzigte meende hij, dat de werken der Amsterdamsche linie met niet veel kosten met aardmassa's aan te vullen waren: de Utrechtsche linie behoefde eenige verbetering voor bespoediging der inundatien; de Grebbelinie zou niet veel kosten, de Betuwe zou verzekerd, eenige bruggenhoofden aangelegd, het kamp te Nijmegen vereenvoudigd, en de kust verdedigd worden.

Voor die kustverdediging was reeds veel gedaan, gelijk hij in korte trekken aangaf, vooral aan de kust van Holland; terwijl nog vele punten in ontwerp waren. Met de beschikbare gelden zou men hiermede kunnen voortgaan.

Moeijelijk was het de kosten voor het een en ander te bepalen. Door eene commissie zou hij de werken op het terrein doen traceren, en na goedkeuring van het tracé de bestekken doen opmaken; aldus geloofde hij de werken op de minst kostbare wijze te doen oprigten. Zes millioen gulden geloofde hij zou daarvoor voldoende zijn.

Slechting van vestingen achtte hij bedenkelijk te zijn. Eerst moest men de noodzakelijkheid daarvoor wel inzien: vele waren er reeds geslecht, die men gaarne zou zien herrijzen, gelijk bijv. met Heusden in betrekking tot de stelling van 's Hertogenbosch het geval was, alsmede met eenige andere. In vereeniging met anderen zouden wij misschien mindere vestingen noodig hebben: maar hij meende dat men zich moest uitrusten op eene wijze als of men alleen kon staan. Maastricht en Venlo konden in allen gevalle van zeer veel nut zijn.

Met de nu aangevraagde middelen kon hij verzekeren dat in de verdediging des lands, alsmede in de behoeften des legers voldoende voorzien zou wezen.

Aan het einde zijner rede gekomen, verklaarde de Minister geen voornemen gehad te hebben zijne plannen te verheelen. Hij had openhartig gesproken, en rondweg zijne voornemens voor de toekomst opengelegd. Wierd zijne begrooting aangenomen, dan zou hij zijne nadere voorstellen indienen; zijnde alsdan te verwachten, dat, na uitvoering daarvan, dit weder gunstig op de jaarlijksche begrooting zou terugwerken. Opregtheidshalve had hij aldus gehandeld. Onbevooroordeeld moest de Kamer hare stem uitbrengen, en welke die ook zijn mogt, hij zou ze aanmerken als gegeven te zijn in het belang van Nederland.

De heer Thorbecke huldigde de duidelijke en eenvoudige wijze, waarop de Minister zijne plannen opengelegd had. Hij besprak den inhoud van art. 178 der Grondwet, en de geschiedenis van dat artikel bij de grondwetsherziening. Hij beweerde, dat niets zoo strijdig is met de Grondwet als hetgeen wij hebben en wij behouden zullen.

In het belang van de zaak meende hij dat de deskundigen, die in deze zaak uitbreiding verlangden, hunne overtuiging aan anderen moesten doen deelen. Zoo lang dit het geval niet was, zou noch binnen noch buiten de Kamer de strijd over het budget van Oorlog ophouden.

Inkrimping was ook door zaakkundigen verlangd ten opzigte van de kosten van het departement, de staven, de paarden en de vestingen. Zoodanige denkbeelden van inkrimping waren uiteengezet in vele geschriften, en voorstellen van begrooting daarop gegrond.

De voorstanders van uitbreidingen waren steeds in gebreke gebleven om een goed deugdelijk plan vooraf vast te stellen. Wat in 1848 was gedaan tot inkrimping was het gevolg van het wegnemen van bestaande weelde. Ook kon hij niet toegeven dat de Kamer te veel op dit punt bezuinigd zou hebben: de cijfers der begrootingen van 1842 af bewezen dit voldoende. Wat de toestand des legers had te wenschen overgelaten, moest dus niet aan de Kamer geweten worden.

Eene wet op de organisatie des legers achtten sommigen verwerpelijk te zijn, omdat zoodanige wet naar hun inzien geene regeling van verpligtingen der ingezetenen zou inhouden. Hij kon in dat gevoelen niet deelen, maar oordeelde dat de wet in alle opzigten noodig was, opdat de Vertegenwoordiging, de begrootingen nagaande, zou kunnen zien wat voor de voorgestelde uitgaven zou bekomen worden. Zonder voorafgaande wettelijke regeling was het moeijelijk weder begrootingen in te krimpen. De wet moest niet te veel, noch te weinig inhouden, maar een plan van regeling dat voor vredestijd een tijd lang duren kon. Op eenen staat van oorlog behoefde men daarbij niet te rekenen, aangezien in oorlogstijd buitengewone middelen ook zonder vooraf vastgestelde plannen zouden moeten verleend worden. Op de regeling der zeemagt bij de wet had men niet aangedrongen, omdat de marine eensklaps in staat van verval werd verklaard, zoodat herstel daarvan allereerst noodig was.

De denkbeelden van zaakkundigen over eene legerformatie waren, naar hij aantoonde, zeer uiteenloopende, weshalve de regeling bij de wet nog te meer aan te raden was.

Wat het Limburgsch contingent betrof, zoo moest hij zijne stelling dienaangaande blijven vasthouden. Wel wilde hij aan verpligtingen bij overeenkomsten aangegaan voldoen, maar niet op eene voorbarige wijze, vooral bij het vooruitzigt dat dit tot geene uitkomsten zou leiden. Geene nuttelooze verspilling van krachten verlangde hij, tot het maken van magtsvertoon, dat tot niets leiden zou, dan om de onzijdigheid van Nederland in de waagschaal te stellen.

De heer Storm van 's Gravesande erkende dat het voor anderen dan deskundigen moeijelijk was, te bepalen welk stelsel als het aannemelijkste aan te merken was. De denkbeelden des Ministers ondertusschen waren zeer aan te bevelen, aangezien zij overeenstemden met die van het Comité van Defensie. Moeijelijk was het de zaak te regelen naar de behoeften van vredestijd en daarnaar de begrooting in te rigten, aangezien in moeijelijke oogenblikken de Minister de handen gebonden zou hebben, om voorbereidende maatregelen te nemen alvorens de wetgevende magt kon beslissen over uitgaven, in oorlog te doen. Wat de zeemagt betrof, mogt men de zaak bij de landmagt bij de wet regelen, dit kon dan ook voor de eerste plaats hebben.

De heer de Kempenaer verduidelijkte nader zijn gevoelen omtrent den uitleg, te geven aan art. 178 der Grondwet, door te herinneren wat dienaangaande bij de grondwetsherziening is voorgevallen.

De heer van Akerlaken zeide, ook na den Minister gehoord te hebben, te moeten volharden bij zijn gevoelen dat de legerorganisatie bij de wet moest geschieden. Ook waren zijne bezwaren omtrent het eindcijfer niet opgeheven. Te verwachten was het, dat dit eindcijfer tot 13 millioen zou klimmen. Daartoe mogt hij niet medewerken; maar mogt de Kamer de begrooting goedkeuren, dan zou hij die aanneming aldus opvatten, dat uitgemaakt was dat aan den Minister voor het vervolg hetzelfde cijfer moest worden toegestaan. Aangenaam was het hem geweest te vernemen om welke redenen het behoud van Maastricht en Venlo als vesting wenschelijk moest geacht worden. Genoegen had het hem ook gedaan dat de toestand van het materieel niet zoo slecht was als sommigen beweerden.

De heer van Hoëvell verwonderde zich niet dat na het gebeurde van dezen zomer, de Minister van Oorlog eene begrooting had ingerigt om in de behoeften te voorzien. Deze zouden aanzienlijke offers medebrengen: maar die moesten vergezeld gaan van inkrimpingen en vereenvoudigingen. Daar hij deze in de voorstellen des Ministers niet aantrof, kon hij zich met die begrooting niet vereenigen. Vooral wilde hij voor officieren van het leger gelegenheid gegeven hebben zich in de kolonien te oefenen, gelijk andere staten deden. Het leger van Indie met dat van den moederstaat wilde hij om die reden met elkander in verband gebragt hebben. Onoverkomelijke bezwaren zag hij in de verwezenlijking van dat denkbeeld niet. Eene regeling te dezen opzigte zou wederkeerig voor beide legers nuttig werken. Welke regeling hier moest plaats hebben kon hij niet beoordeelen. Een belangrijk deel daarvan echter was reeds uitgewerkt, aangezien men het in de hand had, dienende vrijwilligers naar omstandigheden naar Indie te zenden.

De heer van Hall ondersteunde het laatst geuit gevoelen, en verduidelijkte zijne eigen meening omtrent de niet-noodzakelijkheid der legerformatie bij de wet. Daarbij trad hij in eenige beschouwingen over den toestand van het leger, in verband met de begrootingen van vroegeren tijd.

De Minister van Oorlog, kortelijk de opmerkingen van onderscheidene sprekers beantwoordende, gaf onder anderen den heer van Hoëvell te kennen, dat hij in het algemeen wel ingenomen was met het denkbeeld om het leger tevens ten nutte van onze kolonien te doen strekken. Over dat onderwerp had hij veel nagedacht, doch zijne denkbeelden daaromtrent waren nog niet tot rijpheid gekomen, om welke reden hij zich onthouden had van dienaangaande in eenige beschouwingen te treden.

Hiermede liepen de algemeene beraadslagingen ten einde.

De artikelen 1 tot 3 der Iste afdeeling (*Kosten van het Departement*), de artikelen 4 tot 8 der IIde afdeeling (*Generale staf, provinciale en plaatselijke staven*) werden achtereenvolgens goedgekeurd.

De heer Gevers Deynoot vroeg bij de behandeling der IIIde afdeeling (*Tractementen, soldijen, fourragegelden enz. van verschillende wapencorpsen*), of niet zou kunnen worden bewerkt, dat in het vervolg het opkomen van miliciens-verlofgangers in de hoofdplaats van hun gewest met voegzaamheid plaats had, en dat geene sterke dranken op de oefenplaatsen werden uitgedeeld.

De heer de Bieberstein wees ook op de ongeregeldheden welke bij het opkomen en bij de inspectien van verlofgangers plaats hadden.

De heer Mackay ondersteunde de vorige sprekers; hij verlangde eene herziening der reglementen op het hanteren der wapenen; en hoopte dat op de kazernen toezigt mogt worden gehouden, opdat deze tot verblijfplaats van den soldaat geschikt zouden zijn.

De Minister van Oorlog beloofde deze aangelegenheid ernstig te zullen nagaan.

De artikelen 9 tot 12 van de IIde afdeeling, 13 (*Remonte*) van de IVde afdeeling, 14 (*Militaire Akademie*) van de Vde afdeeling, 15 van de VIde afdeeling (*Reiskosten en vacatien*) werden daarna achtereenvolgens goedgekeurd.

De heer Wintgens heeft bij de VIIde afdeeling (*Geneeskundige dienst*) gewezen op de omstandigheid dat in de residentie gedurende de ziekten, welke er dezen zomer onder het leger geheerscht hadden, belangrijke diensten waren bewezen, met name door een van de oppassers in het garnizoens-hospitaal; welk feit hij in verband bragt met de onlangs aan officieren van gezondheid toegekende onderscheidingen.

De Minister van Oorlog verklaarde gaarne die zaak te zullen onderzoeken daar die bijzonderheid hem niet was medegedeeld; vervolgens zou hij, indien de waarheid van het gemelde bleek, gaarne het verzuim herstellen.

De artikelen 16 en 17 der VIIde afdeeling, 18 der VIIIste afdeeling (*Vuur en licht in de wachten*), 19 der IXde afdeeling (*Scheeps- en wagenvrachten*) werden achtereenvolgens goedgekeurd.

Over de Xde afdeeling (*Artillerie*) had eene woordenwisseling plaats tusschen den heer Storm van 's Gravesande en den Minister over het antwoord door dezen gegeven op het aangemerkte in het Voorloopig Verslah nopens de karabijnen bij de cavalerie.

De artikelen 20 en 21 werden daarna achtereenvolgens goedgekeurd.

Bij de behandeling der XIde afdeeling (*Genie*) bragt de heer Westerhoff ter sprake de toestand der muren en wallen der vesting Groningen, die volgens hem deerniswaardig was, weshalve hij in overweging gaf, ze òf te doen herstellen, òf te doen opruimen.

De heer Begram sprak over een in het Voorloopig Verslag aangeroerd punt, namelijk den aanleg van gemeentewerken binnen den kring van vestingen, en bepaaldelijk over het gebeurde met de gemeente Gorinchem, en het daaromtrent in de Memorie van Beantwoording voorkomende; waarbij hij gaarne verklaarde dat die gemeente van de zijde der genie steeds eene welwillende behandeling had ondervonden.

De heer de Poorter ondersteunde die laatste aanmerking ten opzigte van de stad 's Hertogenbosch.

Art. 22 werd daarop goedgekeurd, alsmede artt. 23—37, uitmakende de XIIde afdeeling (*Verschillende uitgaven*).

Bij de behandeling van de XIIIde afdeeling werden door den heer de Bieberstein de belangen van het corps maréchaussée aan de aandacht des Ministers aanbevolen.

De heer van Akerlaken vestigde de oplettendheid des Ministers op de wijze waarop soms non-activiteits-tractementen, bedoeld bij art. 39, werden verleend, en de heer de Bieberstein meende dat de oude vóór de wet van 1851 gepensioneerde militairen eenige verbetering van hun lot zouden mogen erlangen.

Na de goedkeuring van de overige artikelen, van art. 1 der wet en van de drie wetsartikelen, alsmede van de beweegredenen, werd het Xde hoofdstuk aan de stemming onderworpen en daarbij met 40 tegen 23 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Meeussen, Westerhoff, van Nispen van Sevenaer, Kingma, Thorbecke, Dullert, Wyberga, Idzerda, van Eck, Hengst, Heemskerk, Olivier, Reinders, van Hoëvell, van Akerlaken, Betz, Duymaer van Twist, Poortman, Jespers, Beems, ter Bruggen Hugenholtz, Begram en Oomen.

De heer de Poorter deed daarop het voorstel om eene avondzitting te houden, maar trok dit voorstel in, nadat de Minister van Kolonien had te kennen gegeven liever te zien dat de beraadslagingen op den volgenden dag wierden voortgezet.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft, naar aanleiding van de laatste hem medegedeelde bescheiden omtrent den aanleg van eenen spoorweg van Scheveningen naar Gouda, tot inlichting aan de Vergadering medegedeeld, dat voorbereidende maatregelen werden genomen, ten einde aan die onderneming zoowel als aan die van de Hollandsche Spoorwegmaatschappij voor den aanleg eener lijn van Leiden naar Woerden concessie te verleenen. Dit stuk zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

VERBETERING. — In ons nº. 270, 1ste kolom, staat: in de rede van den heer Strens over de spoorwegwet, voorlaatsten regel, „de aansluiting van Venlo op Viersen te bevorderen." Achter het woord *aansluiting* zijn weggevallen de volgende: „met Pruissen van Roermond op Gladbach en Duren als meer gewenscht dan die" enz.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

December.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
11	BOVEN-RHIJN. . . .	*Keulen*,	+ 38.57	+ 2.72	8 ure.	»	0.21
11	WAAL.	*Nijmegen*	+ 9.05	+ 2.83	8 »	»	0.20
11	NEDER-RHIJN.	*Arnhem*,	+ 8.95	+ 2.64	8 »	»	0.19
11	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,	+ 9.49	+ 2.12	8 »	»	0.18
10		*Maastricht*, (brug)	+ 43.54	+ 1.34	8 »	»	0.26
10	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 43.22	»	8 »	»	0.29
11		*Grave*,	+ 7.70	+ 2.85	8 »	»	0.29
11	NIEUWE MAAS . . .	*Brielle* H. W.	+ 0.54	»	3 u. 30 m.	0.25	»
		Brielle L. W.	— 0.98	»	12 u. 15 m.	0.09	»

Met dit en eenige vorige nommers der *Staats-courant* zijn verzonden: 1º. vel 8 en 9 van het BIJBLAD I; 2º. vel 87—146 van het BIJBLAD II en 3º. vel 68—78 der *Bijlagen*.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

⁂ Op aanstaanden Donderdag, den 15den December 1859, zal de gewone Audientie van den Minister van Finantien geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

*** De gewone Audientie van den Minister van Staat, Minister van Kolonien, zal op Woensdag den 14den December 1859, geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Zuidholland.*

HERBESTEDING.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verwittigt de Gegadigden dat de Besteding van het leveren, maken en inhangen van een paar Nieuwe Vloeddeuren in de Schutsluis van het Kanaal door Voorne, te Hellevoetsluis, in de provincie Zuidholland, met het ligten en op de stellingen brengen der oude deuren beschreven in het Bestek n°. 124, ten gevolge van de hooge aannemingssom wordt afgekeurd.

Eene herbesteding van dat werk is bepaald op Maandag den 19den December 1859, des voormiddags ten half twaalf ure, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage.

De besteding geschiedt bij enkele inschrijving; te dien einde zullen uiterlijk 24 uren vóór de Aanbesteding in de bus aan het locaal van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland moeten bezorgd zijn de op gezegeld papier geschreven, behoorlijk gesloten, inschrijvingsbiljetten, bevattende de voluit geschreven som in Nederlandsche guldens, waarvoor de inschrijver zich verbindt dat werk uit te voeren, mitsgaders de namen, voornamen en woonplaatsen, voluitgeschreven, zoowel van den aannemer als van de twee borgen. De biljetten moeten door den aannemer en de twee borgen onderteekend zijn. De inschrijvingsbiljetten zullen op het bepaalde tijdstip der Aanbesteding in het openbaar worden ontzegeld en luide afgelezen.

Bijaldien twee of meer Gegadigden de laagste inschrijvers zijn, zullen alle aanwezige Gegadigden die op de besteding hebben ingeschreven, dadelijk op nieuw, mits voor eene lagere som, kunnen inschrijven.

Ingeval zij hiertoe niet verkiezen over te gaan, of wel zoo dit geschiedt, wederom dezelfde uitkomsten worden verkregen, beslist het lot tusschen de laagste gelijke inschrijvers. De kosten op de eerste besteding gevallen komen mede voor rekening van den aannemer.

's Gravenhage, den 6den December 1859.

VAN TETS.

Provincie *Noordholland.*

AANBESTEDING.

Op Donderdag, den 15den December 1859, des namiddags ten $2^1/_2$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de district, worden Aanbesteed:

het afsnijden van eene bogt in het Groot-Noordhollandsch Kanaal nabij het dorp Koedijk, en het uitvoeren van eenige voorzieningen aan de boorden langs hetzelve, in twee perceelen.

Deze Aanbesteding zal plaats hebben zoo als in Art. 11 van het bestek is bepaald.

Het Bestek ligt ter lezing aan het Departement van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage, aan het Provinciaal Bestuur van Noordholland te Haarlem, en op alle verdere plaatsen, waar de Bestekken van openbare bestedingen ter lezing gelegd worden.

Aanwijzing in op aanvrage te verkrijgen gedurende de week, die der besteding voorafgaande.

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat te Haarlem, en bij den Ingenieur van den Waterstaat te Alkmaar.

's Gravenhage, 26 November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

Provincie *Noordholland.*

AANBESTEDING.

Op Donderdag, den 15den December 1859, des namiddags ten $2^1/_2$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de district, worden Aanbesteed:

1°. het doen van eenige buitengewone Timmerwerken, Leverantien enz., bij het Noordhollandsch Kanaal, in één Perceel;

2°. het Verbeteren van Jaagwegen en het doen van voorziening aan de Boorden bij het Noordhollandsch Kanaal, in twee Perceelen;

De Aanbesteding zal plaats hebben zoo als in art. 9 van de Bestekken is bepaald.

De Bestekken liggen ter lezing aan het Departement van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage, aan het Provinciaal Bestuur van Noordholland, te Haarlem, en op alle verdere plaatsen, waar de Bestekken van openbare Bestedingen ter lezing gelegd worden.

Aanwijzing in loco is, op aanvrage, te verkrijgen, gedurende de week, den dag der Besteding voorafgaande.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat te Haarlem, en bij den Ingenieur van den Waterstaat te Alkmaar.

's Gravenhage, 19 November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

Provincie *Noordholland.*

AANBESTEDING.

Op Donderdag, den 15den December 1859, des namiddags ten $2^1/_2$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de district, worden Aanbesteed:

het Driejarig Onderhoud der Buitenduinen op het eiland Vlieland, van 1°. Januarij 1860 tot ultimo December 1862.

De Aanbesteding zal plaats hebben zoo als in art. 10 van het Bestek is bepaald.

Het Bestek ligt ter lezing aan het Departement van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage, bij het Provinciaal Bestuur van Noordholland, te Haarlem, en op alle verdere plaatsen, waar de Bestekken van openbare Bestedingen ter lezing gelegd worden.

Inlichtingen zijn te verkrijgen bij den Ingenieur van den Waterstaat A. B. Mentz, te Hoorn, en den Opzigter van den Waterstaat J. Gorter, op het eiland Terschelling.

's Gravenhage, 12 November 1859,

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de *ijzeren klokbakenboei*, gelegen hebbende op het *Noord-Pampus* (*zeegat van Goedereede*), is verwisseld met eene *zwarte bakenton* van de *5de soort.*

's Gravenhage, den 17den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de in het begin dezer maand weggeslagen westelijke bakenton van den *Banjaard* wederom is geplaatst.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister van Marine,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, ad 1°. en 2°. ten vervolge strekkende van het berigt, voorkomende in de *Staats-courant* van den 9den September jl.

1°. *Licht op Litle Feisteen, buiten Jeddern.* (Noorwegen.)

Sedert den 10*den November dezes jaars* wordt op *Litle Feisteen* alle nachten een licht ontstoken.

Het licht is *stilstaand*, *rood*, *van de 4de grootte* en verlicht den geheelen horizon.

Het staat:
op 58° 49′ 30″ Noorder breedte;
" 5° 30′ 45″ lengte Oost van *Greenwich*;
is 66 voeten boven den waterspiegel verheven en zigtbaar op eenen afstand van 3 mijlen.

2°. *Licht op Slatterö, bij den inloop tot Soelbofjord.* (Noorwegen.)

Sedert den 10*den November dezes jaars* wordt op *Slatterö*, op eenen ronden, rood geschilderden ijzeren toren, van 66 voet hoogte, alle nachten een licht ontstoken.

Het licht is *stilstaand*, van de 2de grootte en zal schijnen door de streken van het kompas gerigt naar zee en tegen *Soelbofjord*.

De lichttoren staat:
op 59° 54′ 30″ Noorder breedte; en
" 5° 5′ 0″ lengte Oost van *Greenwich*.

Het licht is 148 voeten boven de zee verheven en is zigtbaar op eenen afstand van $4^1/_2$ à 5 mijlen.

3°. *Licht op de haven van Aalesund.* (Noorwegen.)

Blijkens bekendmaking der Havencommissie te *Aalesund* zal, te rekenen van den 1sten *December aanstaande*, het lantarenlicht aan het uiteinde der Moelje dier haven, rood schijnen, ten einde hetzelve van de lichten in de huizen der stad te kunnen onderscheiden.

4°. *Licht op Hagholmen.* (Noorwegen.)

Blijkens bekendmaking der Havencommissie te *Christiania* is het licht op *Hagholmen* (circa $^1/_2$ mijl buiten de stad) sedert *den 25sten October dezes jaars* van een scherm voorzien tegen *Skomagergrunden* en *Scheepsloopsgronden* (*Lindöstenen*); zoodat men van deze ondiepten klaar zal gaan, zoolang het licht wordt *zigtbaar* gehouden.

's Gravenhage, den 23sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat op Zaturdag, den 24sten December aanstaande, aan het locaal van het Departement van Marine te 's Gravenhage, onder nadere goedkeuring, bij inschrijving zal worden aanbesteed:

het maken van een Houten Gebouw ten dienste van het Loodswezen te Rotterdam.

Het bestek, waarnaar deze aanbesteding zal geschieden, ligt dagelijks (Zondagen uitgezonderd), van des morgens tien tot 's namiddags ten twee ure, ter kennisneming aan de secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, bij den Inspecteur over het Loodswezen enz. te Hellevoetsluis, bij het Gemeentebestuur van Rotterdam, in de bureaux van de Provinciale Gouvernementen van Zuid- en Noordholland en Utrecht, en voorts ter plaatse alwaar in die provincien gewoonlijk bestekken van aanbesteding ter visie worden gelegd.

De teekening van het gebouw ligt ter bezigtiging aan het Departement van Marine te 's Gravenhage, bij den Inspecteur over het Loodswezen enz., te Hellevoetsluis, en bij het Gemeentebestuur van Rotterdam, op de dagen en uren hierboven gemeld; zullende de verlangde inlichtingen te bekomen zijn aan het Departement van Marine te 's Gravenhage op den 22sten en 23sten December aanstaande.

De biljetten van inschrijving, op gezegeld papier en behoorlijk gesloten, zullen uiterlijk op den 24sten December aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij moeten worden bezorgd aan het Departement van Marine te 's Gravenhage; zij moeten bevatten den prijs in schrijfletters en in cijfers, waarvoor de gegadigden genegen zijn het werk aan te nemen; voorts de namen der inschrijvers en die van hunne borgen, met vermelding hunner woonplaats. Ongezegelde biljetten worden niet in aanmerking genomen.

's Gravenhage, den 12den December 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, onder nadere goedkeuring, op den 27sten December 1859, te doen Aanbesteden de levering van:

700	Stuks	Wit Wollen Dekens;
1200	»	Zwart Zijden Doeken;
1500	»	Orleansche Doeken;
1500	»	Overtrekken voor Matrassen;
1500	»	idem » Kussens;
100	Gros	groote Koperen Ankerknoopen; en
250	»	kleine » »

brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de Biljetten van Inschrijving, op gezegeld papier geschreven en door de Gegadigden zelven onderteekend, uiterlijk op den 27sten dezer maand, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij, behooren bezorgd te zijn aan het Departement van Marine te 's Gravenhage, en moeten bevatten duidelijke opgaven van den prijs (in schrijfletters), voor welken men genegen is, de genoemde Artikelen, overeenkomstig de voorwaarden van Aanbesteding, per Stuk of per Gros aan te nemen, zoomede van de namen, voornamen en woonplaatsen der Inschrijvers en van hunne Borgen;

dat zoodanige Inschrijvingsbiljetten, welke niet aan de hiervoren gemelde vereischten beantwoorden, of waarin bijconditien gemaakt, of doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn, van de mededinging uitgesloten zullen worden;

dat de Bestekken dezer Aanbesteding dagelijks (Zon- en feestdagen uitgezonderd), van 10 ure des morgens tot 2 ure na den middag, voor de Gegadigden ter lezing liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, aan de Bureaux van de Directie der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter Griffien van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbrabant, en het hertogdom Limburg; en eindelijk

dat modellen van al de aan te besteden voorwerpen ter bezigtiging aanwezig zijn bij de Directie der Marine te Amsterdam.

's Gravenhage, den 12den December 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

OPROEPING VAN SOLLICITANTEN NAAR DE BETREKKING VAN LANDS-SCHOOLONDERWIJZER OP ST. EUSTATIUS.

Sollicitanten naar voormelde betrekking, de Protestantsche godsdienst belijdende, worden uitgenoodigd zich spoedig, bij request op zegel, tot het Departement van Binnenlandsche Zaken te wenden, met overlegging hunner geboorte-acte, alsmede van een bewijs van goed gedrag, afgegeven door den Burgemeester hunner woonplaats.

Behalve de vereischte geschiktheid tot het geven van onderrigt in de verschillende vakken, tot het lager onderwijs behoorende, wordt gevorderd het bezit eener acte van den eersten of tweeden rang of als hoofdonderwijzer, terwijl eene grondige kennis der Engelsche taal, die bijna uitsluitend op St. Eustatius gesproken wordt, een hoofdvereischte is.

De voordeelen, welke aan de betrekking zullen worden verbonden, zijn: eene bezoldiging van f 1200 's jaars, ingaande met den dag van inscheping; vergunning tot het houden eener private school, doch onder gehoudenheid om aan minstens vijftig kinderen van behoeftige ouders gratis onderwijs te geven; het genot van vrije woning; vrij transport naar de plaats van bestemming; twee maanden tractement als gratificatie voor uitrusting, en een gelijk bedrag als voorschot.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Vierde* Klasse van de 240ste *Staats-Loterij*, op Maandag den 12den December 1859, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 17613 een prijs van 25,000 gulden.
» 329 » » » 1500 »

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

MARINE.

Openbare Verkooping bij 's Rijks Werf te Willemsoord, op Maandag den 19den December 1859, des voormiddags ten 10 ure, van voor 's Rijks dienst afgekeurde Artikelen; te weten:

Eiken en Dennen Brandhout, diverse Scheepsbehoeften, Commaliegoederen en meer andere Artikelen.

Al hetwelk op de twee de Verkooping voorafgaande werkdagen, van 9 tot 12 en van 1 tot 4 ure, op voorschreven Werf ter bezigtiging zal gereed liggen, terwijl alsdan tevens gelegenheid zal zijn, de Voorwaarden te lezen.

Willemsoord, den 10den December 1859.

De Directeur en Kommandant der Marine,
D. Bijl de Vroe.

*** Door den Majoor, Garnizoens-kommandant te Hoorn, zal, op 29 December eerstkomende, des middags ten 12 ure, ten zijnen Burele, worden Aanbesteed, voor de Garnizoens-bakkerij alhier:

2 Last Jarige Rhijn-tarwe, moetende minstens wegen 76 pond.

Het Merk, op de Monsters voorkomende, ook te plaatsen op den Omslag van het Inschrijvingsbiljet.

De Voorwaarden liggen ter lezing op gemeld Bureau, in de Kazerne op het Waaitje, 's morgens van 9 tot 12 ure.

Hoorn, den 10den December 1859.

De Majoor voornoemd,
Vinkhuizen.

DIRECTIE VAN HET WEDUWENFONDS.

De Directeur van het Weduwenfonds voor de Geëmploijeerden, tot het Algemeen Bestuur behoorende, herinnert bij deze aan alle contribuabele deelgeregtigden, zonder onderscheid, derzelver verpligting, om vóór het einde der loopende maand te doen aanbetalen zoowel de een, twee en twee-en-een-half percents contributien, uit krachte van het reglement van den 18den Januarij 1814, n°. 6, en de daarop gevolgde ampliatien, verschuldigd, als de contributien, welke door de daarbij geconcerneerden moeten worden voldaan, ten gevolge hunner deelneming op den voet van de Koninklijke besluiten van den 5den April 1817, n°. 28, van den 23sten September 1828, n°. 83, en van den 15den Julij 1841, n°. 32.

Wordende de belanghebbenden tevens herinnerd aan de voorschriften der opgegeven Koninklijke besluiten, zoowel als aan het Koninklijk besluit van den 8sten November 1839, n°. 123, volgens hetwelk het verlies van hun Lidmaatschap in het Weduwenfonds uit het verzuim der bovengemelde contributie-betaling voortvloeit.

's Gravenhage, den 1sten December 1859.

De Directeur voornoemd,
S. W. van der Noordaa.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester van Oostvoorne c. a., Strandvonder aldaar, berigt, ingevolge Art. 555 van het Wetboek van Koophandel, dat op den 10den November 1859 aan het strand onder die gemeente is aangespoeld het Wrak van een schip zonder naambord of herkenningsteeken, hetwelk is gesloopt en geborgen; strekkende deze tevens tot oproeping van reclamen van een ieder die tot het geborgene meent geregtigd te zijn.

Wordende tevens ter reclame opgeroepen de regt hebbende op het provenu eener verkochten 4riems Roeiboot, zonder eenige merken, aan gemeld strand aangespoeld den 12den Maart 1858.

Oostvoorne, den 8sten December 1859.

De Burgemeester voornoemd,
G. F. Lette.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** In den jare 1859, den 9den December, ten verzoeke van Algemeene Armenvoogden der gemeente Nieuwendam, Kanton Edam, Arrondissement Hoorn, ten deze woonplaats kiezende te 's Gravenhage, op de Stille Veerkade, n°. 28, ten kantore van den Heer *Arend Philippus Theodorus Eyssel*, Procureur bij de Arrondissements-regtbank aldaar, die voor de Requiranten occupeert,

Heb ik *Huibert van de Watering*, Deurwaarder bij evengemelde Regtbank, wonende te 's Gravenhage op den Korten Vijverberg, n°. 7,

Gedagvaard:

Maritje, *Maria* of *Maria Willemina Tol*, op den 5den Augustus 1825 geboren te Nieuwendam, laatst gewoond hebbende te 's Gravenhage, van waar zij zich in 1853 of 1854 heeft verwijderd en naar buiten 's lands begeven, terwijl hare tegenwoordige woon- of verblijfplaats is onbekend,

Om op Dingsdag den 17den April 1860, des voormiddags ten tien ure, te verschijnen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank te 's Gravenhage, in haar locaal op den Korten Vijverberg aldaar, ten einde van haar aanwezen te doen blijken.

Geschiedende de tegenwoordige eerste openbare Dagvaarding ingevolge vergunning der gemelde Regtbank, verleend bij beschikking van den 1sten November laatstleden op der Requiranten verzoekschrift, die verlangen te procederen tot de verklaring van het Vermoedelijk Overlijden der Gedaagde.

Afschrift dezes heb ik Deurwaarder, ter voldoening aan het voorschrift van art. 523 van het Burgerlijk Wetboek, aangeplakt aan de voorname deur der Vergaderplaats van gemelde Regtbank en aan het Raadhuis der gemeente 's Gravenhage, en voorts, ter voldoening aan art. 4, n°. 7, van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, gelijk afschrift overgegeven aan den Edel Achtbaren Heer Officier bij welgemelde Arrondissements-regtbank, ten dien einde mijn Exploit doende aan het Parquet, en sprekende aldaar met Zijn Edel Achtbare in persoon, die het oorspronkelijke dezes met *gezien* heeft geteekend; terwijl eindelijk deze Dagvaarding zal worden geplaatst in de *Nederlandsche Staats-courant*, als het door de Regtbank bij gemelde beschikking daartoe aangewezen nieuwspapier.

De kosten dezes zijn nihil, uit hoofde bij voorschreven beschikking is bepaald, dat alle formaliteiten in dezen kosteloos zullen plaats hebben.

H. van de Watering, *Deurwaarder.*

Gezien bij ons Officier. (Get.) *A. G. C. Alsche.*

Gratis geregistreerd te 's Gravenhage den 9den December 1859, met een renvooi, deel 127, folio 73 verso, vak 3. De Ontvanger, (get.) *J. C. van de Watering.*

[Kosteloos.]

EXTRACT-VONNIS.

Bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, van den zesden December 1800 negen en vijftig, is, ten verzoeke van *Hinke Stevens Wiersma*, Arbeidster te Hantumhuizen, Huisvrouw van *Wopke Theunis Zylstra*, het regt hebbende bekomen om kosteloos te mogen procederen, bij Vonnis van evengemelde Regtbank van den 19den April 1859, de persoon van *Wopke Theunis Zylstra*, Arbeider te Hantumhuizen, ter oorzake van krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

Voor extract conform;
[Kosteloos.] R. Attema, *Procureur.*

*** Blijkens Acte, op den 8sten December 1859 voor den Notaris *A. B. Zuure* en Getuigen te Amsterdam verleden, is tusschen de Heeren *Frans Albertus Roer*, *Jan Hendrik Rest* en *Nicolaas Johannes Samuel Meijer*, allen van beroep Schilders en wonende te Amsterdam, een aantal jaren te zamen werkzaam geweest zijnde bij de Heeren *Dk. Wolbers & C°.*, eene Vennootschap aangegaan tot het uitoefenen van het bedrijf van Mr. Schilders en Glazenmakers en hetgeen verder daartoe en bijbehoort, onder de Firma van *F. A. Roer & C°.*, waarvan *F. A. Roer* alleen de teekening zal hebben, doch alleen en uitsluitend voor zaken deze Vennootschap betreffende, terwijl dezelve niet mag worden gebezigd tot het leenen en opnemen van Gelden, het aangaan van borgtogten en wat dies meer zij. Deze Vennootschap is aangegaan voor den tijd van twintig jaren, aanvangende met 1°. Januarij 1860 en alzoo eindigende met ultimo December 1879.

*** Al degenen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van *Johannes Franciscus Arts*, in leven Grutter, gewoond hebbende te Huissen en aldaar op den 21sten October 1859 Overleden, gelieven daarvan vóór den 1sten Januarij 1860 opgave of betaling te doen ten Kantore van den Notaris *J. J. E. Pilgrim*, te Huissen, bij Arnhem.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAPPEN.

Voor mr. Cornelis Govert de Balbian van Doorn, notaris te Utrecht, en de nagenoemde getuigen, waren tegenwoordig:

de heeren: 1. mr. Willem Daniel Frans Schas, lid der Provinciale Staten van Utrecht, burgemeester der gemeente Zeist en wonende te Zeist, handelende zoowel voor zich zelven, alsmede krachtens mondelinge volmagt voor onderscheidene hierna te noemen lastgevers, en

2. Dirk Frederik Liefrink, commissionair, wonende te Zeist, handelende krachtens mondelinge volmagt voor onderscheidene hierna te noemen lastgevers.

Dewelke verklaarden met 's Konings bewilliging, verleend op het door hen opgesteld ontwerp van deze acte, bij Hoogstdeszelfs besluit van den zesden October achttien honderd negen en vijftig, nommer 67, waarvan een afschrift aan deze tegenwoordige is vastgehecht, te hebben opgerigt eene naamlooze vennootschap tot verzekering tegen brandschade, onder de benaming van *Ultrajectum*, te Zeist, en daarvoor te hebben gemaakt en bedongen de navolgende statuten der *Brandwaarborg-maatschappij Ultrajectum*, te Zeist.

Artikel. 1. Deze maatschappij wordt opgerigt tot het doen van verzekering voor alle schade door brand of blussching van dien veroorzaakt aan alle onroerende en roerende goederen, met uitzondering van kruidfabrieken, kruidmagazijnen en panden of voorwerpen, waarvan de waarde van verschillende omstandigheden afhankelijk is, of die bijzonder aan brandgevaar onderhevig zijn.

Artikel. 2. De zetel dezer maatschappij, aan welke de benaming van *Ultrajectum* wordt gegeven, is gevestigd te Zeist, provincie Utrecht; de maatschappij wordt buiten deze gemeente door agenten vertegenwoordigd, en zal ook buiten 's lands verzekeringen kunnen doen.

Artikel 3. De maatschappij wordt aangegaan voor den tijd van vijftig achtereenvolgende jaren, welke zullen gerekend worden in te gaan op den dag, waarop de Koninklijke bewilliging zal zijn verkregen.

Artikel 4. Nogtans zal vóór het verloopen van het bepaalde getal jaren de ontbinding dezer maatschappij moeten plaats hebben, indien haar kapitaal door onverhoopte verliezen, na geheele uitputting der reservekas, eene vermindering van vijftig ten honderd mogt hebben ondergaan, tenzij de aandeelhouders de hoofdsom weder mogten willen aanvullen, of dat er termen mogten bestaan, om met het alzoo verminderde kapitaal de handelingen der maatschappij voort te zetten, behoudens de goedkeuring des Konings.

Artikel 5. Het maatschappelijk kapitaal zal bestaan in eene som van vijf maal honderd duizend gulden, te verdeelen in aandeelen van duizend gulden.

Van het maatschappelijk kapitaal zal voorloopig tien ten honderd moeten gestort worden, terwijl de overige stortingen zullen plaats hebben op zoodanige tijdstippen en tot zoodanig bedrag als door de directie naar omstandigheden zal worden bepaald, terwijl het beloop van iedere storting telken male door de directie eene maand vóór de betaling aan de aandeelhouders zal worden bekend gemaakt.

Artikel 6. De aandeelen zullen op naam worden gesteld en ieder aandeelhouder zal in de boeken der maatschappij worden ingeschreven voor zoodanig bedrag als door hem zal zijn gefourneerd.

De overschrijving der aandeelen zal geschieden door eene verklaring van den vennoot en den verkrijger, ingeschreven in de boeken der maatschappij en door of van wege beiden geteekend.

De aandeelen zijn doorloopend genommerd en door den directeur en twee commissarissen geteekend.

De overschrijving zal niet mogen geschieden dan met goedvinding van commissarissen.

Artikel 7. De aandeelhouders, hunne erven of regtverkrijgenden, die in gebreke mogten blijven de gevorderde stortingen te doen, zullen daartoe worden aangemaand, terwijl bij wanbetaling veertien dagen na de eerste aanmaning hun regt van aandeel met het reeds gestorte ten behoeve der maatschappij als vervallen zal worden beschouwd, zonder dat eenige regterlijke tusschenkomst zal noodig zijn, tenzij de directie of commissarissen verkieslijk mogten oordeelen hen, die in gebreke zijn gebleven, tot de vervulling van hunne verbindtenissen op de gewone wijze in regten aan te spreken.

Artikel 8. Het beheer der maatschappij wordt opgedragen aan éénen directeur en aan éénen administrateur, onder toezigt van minstens drie en hoogstens vijf commissarissen.

Artikel 9. De directeur, de administrateur en de commissarissen kunnen ten allen tijde vrijwillig aftreden; de directeur en de administrateur kunnen uit hunne betrekking ontslagen worden wegens pligtverzuim, kwade trouw of blijkbare ongeschiktheid.

Artikel 10. De directie dezer maatschappij zal bestaan uit de heeren: mr. Willem Daniel Frans Schas, als directeur, Dirk Frederik Liefrink, als administrateur, onder toezigt van de heeren jhr. mr. Herman Hendrik Roëll, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, commissaris des Konings in de provincie Utrecht; jhr. Jan Elias Huydecoper van Zeyst, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw; en mr. Jacob Pieter Pompejus baron van Zuylen van Nyevelt, ridder-grootkruis der orde van de IJzeren Kroon van Oostenrijk, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, te Gorssel, als commissarissen.

Artikel 11. De directeur en de administrateur zullen het regt hebben, voor hunne rekening en verantwoording, ter voorkoming van alle mogelijke belemmering in de administratie, een adjunct te benoemen, welke beide benoemingen zullen geschieden onder goedkeuring van heeren commissarissen.

Artikel 12. Bij aftreding of overlijden van den directeur of van den administrateur zal in eene vergadering van aandeelhouders, op voordragt van commissarissen, bij meerderheid van stemmen der tegenwoordig zijnde aandeelhouders, in de bestaande vacature worden voorzien.

Artikel 13. Bij aftreding of overlijden van eenen commissaris zal in de eerstvolgende algemeene vergadering van aandeelhouders de opene plaats, op voordragt der directie, in overleg met de nog aanblijvende commissarissen, bij meerderheid van stemmen der tegenwoordig zijnde aandeelhouders, worden vervuld.

Artikel 14. Het te verleenen ontslag van den directeur of administrateur wegens pligtverzuim, kwade trouw of blijkbare ongeschiktheid heeft plaats, wat den directeur betreft op aanzoek van commissarissen, en wat den administrateur aangaat op aanzoek van den directeur.

Commissarissen zullen in zoodanig geval eene algemeene vergadering van aandeelhouders bijeenroepen, aan wier kennisneming de zaak onderworpen moet worden, en die alsdan een besluit zullen nemen. Tot het verleenen van ontslag zal het besluit minstens met eene meerderheid van drie vierden der stemmen van de tegenwoordig zijnde aandeelhouders moeten genomen zijn.

Artikel 15. Het stemregt der aandeelhouders regelt zich naar gelang van ieders aandeelen, en wel zoo, dat de bezitter van één tot vijf aandeelen zal uitbrengen ééne stem;

van zes tot tien aandeelen twee stemmen;

van elf tot vijftien aandeelen drie stemmen;

van zestien tot twintig aandeelen vier stemmen;

van een en twintig tot vijf en twintig aandeelen vijf stemmen;

en die van meer dan vijf en twintig aandeelen zes stemmen.

Artikel 16. Ieder aandeelhouder zal zich in elke vergadering kunnen doen vertegenwoordigen door eenen mede-vennoot, geen bestuurder of commissaris zijnde, en voorzien van eene schriftelijke volmagt.

Artikel 17. De directie heeft het regt om ter meerdere uitbreiding der maatschappij agenten aan te stellen, bij wie men verzekeringen zal kunnen opgeven, met zoodanige algemeene of beperkte magt als zij raadzaam zal oordeelen, doch geheel en alleen voor hare bijzondere verantwoordelijkheid wat hunne handelingen aangaat; makelaars en commissionairs, verzekeringen aanbrengende, genieten van wege het bestuur eene billijke provisie.

Artikel 18. De maatschappij zal verzekeringen sluiten zoowel in premie, volgens vast te stellen tariven, als in onderlingen waarborg, naar verkiezing der deelnemers.

Artikel 19. Aan de beschikking van de directie in overleg met commissarissen wordt overgelaten het maximum, boven hetwelk een en hetzelfde voorwerp niet zal mogen verzekerd worden.

Artikel 20. De directie heeft het regt voor en in naam der maatschappij te handelen, haar aan derden en derden aan haar te verbinden, alle geschillen bij minnelijke schikking of overeenkomst door dading af te doen, zoo eischende als verwerende voor de maatschappij in regten op te treden, vonnissen ten uitvoer te leggen, alle vereischte acten voor en in naam der maatschappij te teekenen, domicilie te kiezen, en in alle andere handelingen en omstandigheden de maatschappij te vertegenwoordigen en hare gemeenschappelijke regten en belangen waar te nemen en te bevorderen.

De directie is verpligt tot en verantwoordelijk voor het rigtig beheer der maatschappij, ingevolge en overeenkomstig hare statuten. Al de verzekeringen worden door haar aangegaan en gesloten. Zij moet zorg dragen voor de behoorlijke inrigting van het kantoor der maatschappij, voor de uitvoering der werkzaamheden daaraan verbonden, voor de aanstelling van bedienden en verdere geëmploijeerden, voor het houden der boeken, registers en alle andere noodige schrifturen, alsmede in voorkomende gevallen voor de benoeming van practizijns en deskundigen.

Artikel 21. De directie is niet verantwoordelijk voor eenige schade, welke door brand, inbraak, diefstal, geweld of andere voorvallen, buiten haar toedoen of nalatigheid aan de maatschappij of aan hare waarde mogt ontstaan.

Artikel 22. Commissarissen zullen waken voor het rigtig beheer van de directie en voor de getrouwe naleving der op haar rustende verpligtingen.

Artikel 23. Commissarissen hebben ten allen tijde toegang tot het kantoor en de kas. Zij hebben het regt om inzage van alle boeken en bescheiden der maatschappij van de directie te vorderen.

Artikel 24. Alle polissen van verzekering even als alle quitantien van premien, administratiekosten en omslag in gevallen brandschade zijn ingerigt volgens daarvoor aangenomen en vastgestelde formulieren, en moeten worden onderteekend door den directeur of administrateur.

Artikel 25. De gestorte gelden wegens voorschotten en premien, zoomede de te ontvangen renten van belegde kapitalen, zullen, voor zoover die niet voor de dadelijke door de maatschappij te doene betalingen moeten beschikbaar gehouden worden, worden belegd in beleening of prolongatie op Nederlandsche schuldbrieven, of op zoodanige andere wijze als de directie in overleg met commissarissen in het voordeel der maatschappij nuttig zal oordeelen.

Artikel 26. Al de in kas komende gelden, effecten, boeken, documenten en andere gewigtige stukken der maatschappij moeten worden bewaard in eene of meer ijzeren brandkasten, onder toezigt en verantwoordelijkheid der directie en onder oppertoezigt van commissarissen.

Artikel 27. De directeur en administrateur regelen de kantoorwerkzaamheden onderling volgens een reglement van orde, tot dat einde vast te stellen.

Artikel 28. De directie zal jaarlijks voor kosten van beheer, salaris voor beambten of bedienden, kantoorbehoeften, briefporten en dergelijke ten laste der maatschappij mogen in rekening brengen hoogstens vier duizend gulden, wanneer aan de aandeelhouders vier ten honderd van hun gestort geld kan worden uitgekeerd; doch zoolang de uitdeeling aan de vennooten minder bedraagt dan vier ten honderd, zal voor de bedoelde kosten niet meer dan twee duizend gulden in uitgaaf worden geleden.

Artikel. 29. De directie is verpligt elk jaar, en wel bepaaldelijk binnen drie maanden na het eindigen van het maatschappelijk boekjaar, op te maken eene balans, aanwijzende den toestand van de kas der maatschappij, de rekening en verantwoording van het gehouden beheer, met opgaaf van het getal der verzekerde deelhebbers, mitsgaders eenen staat der verzekeringen en der gevallen schade.

De balans zal, na goedkeuring door commissarissen, worden overgelegd aan eene jaarlijksche bijeen te roepen vergadering van aandeelhouders, die eene commissie benoemen van drie leden, aan welke wordt opgedragen de rekening en verantwoording der bestuurders en de balans te onderzoeken, en, haar in orde bevindende, bij meerderheid van stemmen te arresteren. Een afschrift van die alsdan goedgekeurde balans zal, voor rekening der maatschappij, gedrukt en aan elken aandeelhouder uitgereikt worden.

Artikel 30. Tevens zal op grond der alzoo goedgekeurde balans het bedrag van het dividend worden vastgesteld en daarvan in een of meer dagbladen aan de aandeelhouders worden kennis gegeven, met aanwijzing van tijd en plaats der betaling.

Artikel 31. Van de winsten der maatschappij zal jaarlijks worden uitgekeerd aan de aandeelhouders vier per cent voor hunne stortingen; van het overblijvende ontvangen de aandeelhouders vijf en zeventig per cent, de directeur en administrateur vijf per cent, terwijl twintig per cent tot reservefonds aangelegd zal worden.

Dit reservefonds zal niet hooger dan vijftig per cent van het waarborgkapitaal mogen opgevoerd worden; en wanneer eenmaal het reservefonds

die hoogte zal hebben bereikt, zal van de twintig per cent, vroeger voor het reservefonds bestemd, vijftien per cent aan de aandeelhouders en vijf per cent aan de directie worden uitgekeerd, zoodat, na aftrek der vier per cent uitdeeling aan de aandeelhouders, voor het beloop hunner stortingen de verdeeling der winsten zullen zijn als volgt:

voor de aandeelhouders negentig per cent;

voor de directie tien per cent.

Artikel 32. De directeur en de administrateur genieten te zamen veertig cents van iedere duizend gulden ingeschreven verzekering van de verzekerden, welke verlangen deel te nemen in onderlingen waarborg; zij zullen daarvan moeten betalen de provisie aan de agenten, makelaars en commissionairs voor het aanbrengen van deelhebbers in onderlingen waarborg en dertig per cent der premien-verzekering, volgens vast te stellen tarief.

Artikel 33. Ten laste der maatschappij komen de kosten van oprigting en tot-stand-brenging der maatschappij, de kosten van patent, de kosten van drukwerken, zegels, advertentien en andere algemeene kosten, daaronder begrepen reiskosten, benevens de kosten van eventuele procedures en de salarissen van advocaten en procureurs, en eindelijk de kosten waarvan in artikel acht en twintig de rede is. Ten laste der deelnemers komen de zegelgelden der polissen, bij overgifte daarvan te voldoen.

Artikel 34. Tot het bijwonen der algemeene jaarlijksche vergadering, te houden volgens artikel negen en twintig, worden de aandeelhouders in een of meer dagbladen, uiterlijk veertien dagen te voren, door de directie uitgenoodigd. Tot het bijwonen van alle andere vergaderingen, telkens wanneer de directie in overleg met commissarissen die raadzaam of noodig oordeelt, worden de aandeelhouders uiterlijk veertien dagen te voren schriftelijk uitgenoodigd, en wordt daarbij bepaaldelijk opgegeven het onderwerp waarover beraadslaagd moet worden.

Artikel 35. De commissarissen en de directie vergaderen zoo dikwerf als de belangen der maatschappij zulks vorderen. Bijaldien in zoodanige vergadering naar hun oordeel over eenig punt bij meerderheid van stemmen moet worden besloten, heeft de voorzitter bij staking van stemmen eene beslissende stem.

Artikel 36. Alle algemeene vergaderingen worden gehouden onder voorzitterschap van een der commissarissen, in welke vergadering, behalve in het geval bij artikel veertien aangeduid, de meerderheid van stemmen zal beslissen en zal bij staking van stemmen de voorzitter eene beslissende stem hebben. De afwezige aandeelhouders, even als de minderheid, zullen zich naar het besluit der meerderheid moeten gedragen en hetzelve zal voor al de belanghebbenden bij de maatschappij verbindende zijn.

Art. 37. Bijaldien onverhoopt eenig verschil, hetzij tusschen de directie onderling, hetzij tusschen de directie en de aandeelhouders of verzekerde deelhebbers in de maatshappij mogt ontstaan, hetwelk niet in der minne kan geschikt worden, zal het ter beslissing van commissarissen verblijven, en bij niet-berusting daarin het geschil worden onderworpen aan de beslissing van drie deskundige en onzijdige personen als scheidsmannen, waarvan een door ieder der partijen en de derde door de beide partijen gekozen zal worden; zullende bij weigering van partijen of van eene harer, die benoeming geschieden door den kantonregter te Wijk bij Duurstede. Aan de uitspraak dier scheidsmannen zal men zich moeten onderwerpen.

Artikel 38. Ingeval onverhoopt tot ontbinding der maatschappij mogt worden besloten, zal zij door de directie worden vereffend en zullen na de vereffening en scheiding de boeken en papieren, alsmede de voorhanden zijnde gelden en geldswaarden, blijven berusten onder den oudsten commissaris, mede-vennoot.

Artikel 39. Alle wijzigingen in deze statuten zullen aan 's Konings goedkeuring moeten worden onderworpen.

Eindelijk verklaarden tot daarstelling van het in artikel vijf bepaalde kapitaal van vijf maal honderd duizend gulden òf voor zich zelven òf voor hunne lastgevers deel te nemen:

A. de heer mr. Willem Daniel Frans Schas, lid der Provinciale Staten van Utrecht, burgemeester der gemeente Zeist, wonende te Zeist;

1°. handelende voor zich zelven voor dertien aandeelen;

en als lasthebber, krachtens mondelinge volmagt, handelende voor:

2°. jhr. mr. Herman Hendrik Roëll, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, commissaris des Konings in de provincie Utrecht, wonende te Utrecht, voor twee aandeelen;

3°. jhr. Jan Elias Huydecoper van Zeyst, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, wonende te Zeist, voor tien aandeelen;

4°. den heer mr. Jacob Pieter Pompejus van Zuylen van Nyevelt, ridder-grootkruis der orde van de IJzeren Kroon van Oostenrijk, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, wonende te Gorssel, voor tien aandeelen;

5°. vrouwe Catharina Johanna van Loon, douairière den heer Pieter van Lennep, wonende te Amsterdam, voor tien aandeelen;

6°. den heer Pieter Lodewijk Verschoor, wonende te Arnhem, voor tien aandeelen;

7°. vrouwe Justine Jeannette Gertrude baronnesse Rutgers van Rozenburg, douairière den heer Jan Carel Maurits baron van Utenhove van Heemstede, wonende te Jutphaas, voor tien aandeelen;

8°. jhr. Hilvaart Theodorus van Teylingen van Hilvarenbeek, gepensioneerd luitenant-generaal, ridder der 1orde van den Nederlandschen Leeuw, van het Legioen van Eer van Frankrijk, oud-lid van het Hoog Militair Geregtshof, wonende te Utrecht, voor tien aandeelen;

9°. jhr. Philip Ram, wonende te Utrecht, voor tien aandeelen;

10°. mejufvrouw Johanna Pols, wonende te Zeist, voor tien aandeelen;

11°. vrouwe Agnes Henriette van Loon, douairière den heer Albert Voombergh, wonende te Zeist, voor zes aandeelen;

12° den heer Minister van Staat Jan Jacob Rochussen, ridder-grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, van de Luxemburgsche Eikenkroon, van den Rooden Adelaar van Pruissen, van de Leopolds-orde van Belgie, van het Zuider-Kruis van Brazilie, groot-officier van het Legioen van Eer van Frankrijk, Minister van Kolonien enz., wonende te 's Gravenhage, voor vijf aandeelen;

13°. den heer mr. Willem baron van Goltstein, kamerheer des Konings, wonende te 's Gravenhage, voor vijf aandeelen;

14°. den heer Karel Gerrit Willem baron van Wassenaer, wonende te Gorssel, voor vijf aandeelen;

15°. den heer mr. Pieter Maria de la Court, wonende te Zeist, voor vijf aandeelen;

16°. jhr. mr. Jan Willem van Loen, plaatsvervangend regter in de arrondissements-regtbank te Amsterdam, advocaat, wonende te Amsterdam, voor vier aandeelen;

17°. den heer mr. IJsbrand Jan Hendrik de Kock, lid der Provinciale Staten van Utrecht, burgemeester der gemeenten Bunnik, Werkhoven en Odijk, wonende te Bunnik, voor twee aandeelen;

18°. den heer Pieter Jan van Noorle van Hall, wonende te Zeist, voor twee aandeelen;

19°. den heer mr. Mathieu Christiaan Hendrik ridder Pauw van Wieldrecht, wonende te Zeist, voor twee aandeelen;

20°. den heer mr. Hendricus Engelberts, kantonregter in het kanton Lochem, wonende te Vorden, voor twee aandeelen;

21°. vrouwe Clasina Buys, weduwe den heer Dirk Engelberts, wonende te Zutphen, voor twee aandeelen;

22°. den heer Johan Cornelis Clotterbooke Patijn van Kloetinge, wonende te Zeist, voor twee aandeelen;

23°. jhr. mr. Jacob Philip Albert Leonard Ram, lid der Provinciale Staten van Utrecht, burgemeester der gemeenten Breukelen (Nijenrode en Sint Pieters), Portengen, Ruwiel en Tienhoven, wonende te Breukelen, voor twee aandeelen;

24°. den heer mr. Johan Hendrik Floris van Ewijck, kantonregter in het kanton Maarssen, wonende te Maarssen, voor twee aandeelen;

25°. mejufvrouw Adriana Catharina Frederica Muntendam, wonende te Zeist, voor een aandeel;

26°. jhr. mr. Willem Engelen van Pijlsweert, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, wonende te Nijmegen, voor een aandeel;

27°. jhr. Ernst de Pesters, lid der Utrechtsche ridderschap, wonende te Zeist, voor een aandeel;

28°. freule Laurentia Clara Elisabeth Engelen, wonende te Arnhem, voor een aandeel;

29°. mejufvrouw Catharine Jacobina Ferguson, wonende te Arnhem, voor een aandeel;

30°. den heer mr. Willem Frans baron van Herzeele, wonende te 's Gravenhage, voor een aandeel;

31°. den heer Johannes Antonie van der Mersch, wonende te Zeist, voor een aandeel;

B. de heer Dirk Frederik Liefrink, commissionair, wonende te Zeist:

1°. handelende voor zich zelven, en om nader aan de mede-vennooten de deelhebbers te noemen, voor tien aandeelen;

en als lasthebber krachtens mondelinge volmagt handelende voor:

2°. den heer Dirk Tollenaar, wonende te Amsterdam, voor vijf aandeelen;

3°. den heer Gijsbert Verdonk, wonende te Zeist, voor twee aandeelen;

4°. den heer Willem Jan Evertz, wonende te Zeist, voor twee aandeelen;

5°. den heer Maas Versteeg, wonende te Zeist, voor twee aandeelen;

6°. den heer doctor Frans Adriaan Snellen, geneesheer, wonende te Zeist, voor een aandeel;

7°. den heer Johannes Cornelis de Graaf, fabrikant, wonende te Amsterdam, voor een aandeel;

8°. den heer Willem Claassen, wonende te Doornspijk, voor een aandeel;

9°. den heer Jan Eliza Mensinga, wonende te Utrecht, voor een aandeel;

10°. den heer Johannes Philippus Bosch, oud-raad en gepensioneerd administrateur van finantien der kolonie Curaçao, wonende te Utrecht, voor een aandeel;

uitmakende te zamen een honderd vier en zeventig aandeelen.

Er is door de vennooten bepaald, dat de ontbrekende aandeelen zullen kunnen geplaatst worden gedurende twee jaren nadat de Koninklijke bewilliging tot de oprigting van deze maatschappij zal zijn verkregen.

Als getuigen waren hierbij tegenwoordig de heeren Pieter Hendrik Cornelis Gijsbertsz en Johannes Andreas Sperna Weiland, candidaat-notarissen, beiden wonende te Utrecht, de bij de wet gevorderde vereischten bezittende en even als de verschenen personen aan mij notaris bekend.

Waarvan acte:

Gedaan en verleden te Utrecht, ten kantore van mij notaris, op heden den vijf en twintigsten November achttien honderd negen en vijftig.

Onmiddellijk na gedane voorlezing van deze minute in haar geheel hebben de heeren Schas en Liefrink met de getuigen en den notaris alhier onderteekend.

(Geteekend:) W. D. F. Schas, D. F. Liefrink, P. H. C. Gijsbertsz, J. A. Sperna Weiland, C. G. de Balbian van Doorn, *Nots.*

81. Geregistreerd te Utrecht, den vijf en twintigsten November 1800 negenen vijftig, deel 147, folio 170 recto, vak 4. Vier bladen, een renvooi; ontvangen voor regt f 2,40 en voor acht en dertig opcenten f 0.91 1/2, te zamen drie gulden een en dertig en een halve cent. De ontvanger, (geteekend) *van Ouwenaller.*

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

MAANDAG 12 DECEMBER 1859.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	61 3/16	62 1/2	62 3/8
Dito dito	3	74 3/8	74 5/8	74 3/8
Dito dito	4	96 1/4	96 1/2	96 1/4
Syndicaat	3 1/2	—	—	—
Handel-maatsch.	4 1/2	125	—	—
BELGIE. Bij *Rothschild*	2 1/2	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en Co.* 1798 en 1816	5	104	—	—
Dito 1828–1829	5	102 1/8	—	—
Dito 1840	4	81	—	—
Stieglitz	4	81	—	—
Dito 1854	5	90 3/8	—	—
Dito 1855	5	99 7/8	—	—
Engelsche	4 1/2	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans		[illegible]	[illegible]	[illegible]
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	[illegible]	[illegible]	—
PORTUG. Te Londen	3	[illegible]	[illegible]	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852	5	55 5/16	55 1/2	—
Dito Zilv. Nation.	5	59 3/8	59 9/16	—
Dito Zilver 1849–1854	5	[illegible]	74 3/8	—
Dito 1847–1852	2 1/2	29 3/8	29 7/16	—
MEXICO. Londen	3	—	—	—
GRENADA id.	2 3/4	—	—	—
VENEZUELA id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3 pCt.	95 3/4
Mexico		—
Spanje	3	—
Dito	1 3/4	—
Venezuela		—
Uitgestelde		—
Grenada		—

Antwerpen.

Metalliek	5 pCt.	58 3/8
Nat. Metalliek	5	62 3/4
Binnenl. Spanje	3	—
Spanje	1 3/4	—
Credit Prost.		—

Parijs.

Fr. rente	3 pCt.	70.65
Fr. Créd. Mob.		857
Binnenl. Spanje	3	—
Spanje	1 3/4	—
Russische Spoorwegen		—

Weenen.

Metalliek	5 pCt.	73.60
Idem Nationaal		79.50
Wissel Londen		123.30

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.